

RP 17/2016 rd

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av avtalet med Tyskland för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst samt med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner det med Tyskland i februari 2016 ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst.

Avtalet bygger med vissa avvikelser på det modellavtal som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har utarbetat. Avtalet innehåller bestämmelser enligt vilka en avtalsslutande stat tillerkänns rätten att beskatta olika inkomster medan den andra avtalsslutande staten i motsvarande mån måste avstå från att använda sin på egen skattelagstiftning grundande beskattningsrätt eller måste på annat sätt medge lättnad från skatt för att internationell dubbelbeskattning skall undvikas. I avtalet finns också bestämmelser bl.a. om förbud mot diskriminering och om utbyte av upplysningar om beskattning.

Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter den då de avtalsslutande staterna har meddelat varandra att de konstitutionella förutsättningarna för avtalets ikraftträdande har uppfyllts.

I propositionen ingår ett lagförslag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Lagen avses träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av statsrådet.

RP 17/2016 rd

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 NULÄGET.....	3
2 PROPOSITIONENS EKONOMISKA VERKNINGAR.....	4
3 BEREDNINGEN AV ÄRENDET.....	6
DETALJMOTIVERING	7
1 AVTALETS INNEHÅLL.....	7
2 MOTIVERING TILL LAGFÖRSLAGET	12
3 IKRAFTTRÄDANDE	13
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE OCH LAGSTIFTNINGSORDNING ..	13
LAGFÖRSLAG	14
Lag om sättande i kraft av vissa bestämmelser i avtalet med Tyskland för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst	14
FÖRDRAGSTEXT	15
PROTOKOLL.....	44

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläget

Mellan Finland och Tyskland är för närvarande i kraft det i Helsingfors den 5 juli 1979 ingångna avtalet mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet samt beträffande vissa andra skatter (FördrS 18/1982). Avtalet tillämpades i Finland första gången vid beskattningen för år 1983.

Mellan länderna är också i kraft det i Helsingfors den 25 september 1935 ingångna avtalet mellan Republiken Finland och Tyska Riket angående rättsskydd och handräckning i beskattningsärenden (FördrS 4/1936). Avtalet tillämpades i Finland första gången år 1936.

Till följd av den utveckling som har ägt rum inom området för undvikande av dubbelbeskattning, i OECD:s modellavtal och i utbyte av uppgifter om skatter bör gällande dubbelbeskattningsavtal med Tyskland anses vara föråldrat och sålunda i behov av översyn. Dessutom har efter avtalets undertecknande i både finsk och tysk skattelagstiftning gjorts väsentliga ändringar. Av dessa skäl har det varit ändamålsenligt att ingå ett nytt avtal med Tyskland.

Finland har gällande omfattande dubbelbeskattningsavtal som innehåller bestämmelser om nästan alla de ärenden som behandlas i texten av OECD:s modellskatteavtal, med följande 75 stater: Argentina (FördrS 85/1996), Armenien (FördrS 120/2007 och 31/2008), Australien (FördrS 91/2007 och 32/2008), Azerbajdzjan (FördrS 94/2006), Barbados (FördrS 79/1992 och 58/2013), Belgien (FördrS 66/1978, 54/1997 och 13/2014), Bosnien och Hercegovina (FördrS 60/1987 och 75/2005), Brasilien (FördrS 92/1997 och 33/1998), Bulgarien (FördrS 11/1986), Cypern (FördrS 40/2013), Danmark (inklusive Färöarna; FördrS 26 och 95/1997, 34/1998, 127/2008 och 43/2009), Egypten (FördrS 12/1966 och 56/1976), Estland (FördrS 96/1993), Filippinerna (FördrS 60/1981), Frankrike (FördrS 8/1972 och 5/1976), Förenade Arabemiraten (FördrS 90/1997 och 32/1998), Förenta staterna (FördrS 2/1991 och 3/2008), Georgien (FördrS 76/2008), Grekland (FördrS 58/1981), Indien (FördrS 58/2010), Indonesien (FördrS 4/1989), Irland (FördrS 88/1993), Island (FördrS 26 och 95/1997, 34/1998, 127/2008 och 43/2009), Israel (FördrS 90/1998), Italien (FördrS 55/1983), Japan (FördrS 43/1972, 111/1991 och 76/1992), Kanada (FördrS 2/2007), Kazakstan (FördrS 85/2010), Kina (FördrS 104/2010), Kirgizistan (FördrS 14/2004), Kosovo (FördrS 60/1987 och 1/2012), Kroatien (FördrS 60/1987 och 34/1995), Lettland (FördrS 92/1993), Litauen (FördrS 94/1993), Luxemburg (FördrS 18/1983, 60/1992 och 62/2010), Makedonien (FördrS 23/2002), Malaysia (FördrS 16/1986), Malta (FördrS 82/2001), Marocko (FördrS 18/2013), Mexiko (FördrS 65/1998), Moldavien (FördrS 92/2008), Montenegro (FördrS 60/1987 och 45/2007), Nederländerna (FördrS 84/1997 och 31/1998), Norge (FördrS 26 och 95/1997, 34/1998, 127/2008 och 43/2009), Nya Zeeland (FördrS 49/1984 och 16/1988), Pakistan (FördrS 15/1996), Polen (FördrS 21/2010), Portugal (FördrS 27/1971), Republiken Korea (FördrS 75/1981), Rumänien (FördrS 7/2000), Ryssland (FördrS 110/2002), Schweiz (FördrS 90/1993, 92/2006 och 122/2010 och 14/2013), Serbien (FördrS 60/1987 och 70/2001), Singapore (FördrS 115/2002, 38/2003 och 41/2010), Slovakien (FördrS 28/2000), Slovenien (FördrS 70/2004), Spanien (FördrS 67/1968, 14/1974, 39/1974, 109/1991 och 74/1992; RP 5/2016), Sri Lanka (FördrS 20/1984), Storbritannien (FördrS 2/1970, 31/1974, 26/1981, 8/1987, 2/1992, 75/1992 och 63/1997), Sverige (FördrS 26 och 95/1997, 34/1998, 127/2008 och 43/2009), Sydafrika (FördrS 78/1995 ja 4/1996), Tadzjikistan (FördrS 72/2013), Tanzania (FördrS 70/1978), Thailand (FördrS 28/1986), Tjeckien (FördrS 80/1995 och 5/1996), Turkiet (FördrS 49/2012), Tyskland (FördrS 18/1982), Ukraina (FördrS 82/1995 och 6/1996), Ungern (FördrS 51/1981), Uruguay (FördrS 16/2013), Uzbekistan (FördrS 104/1999), Vietnam (FördrS 112/2002 och 64/2003),

RP 17/2016 rd

Vitryssland (FördrS 84/2008), Zambia (FördrS 28/1985) och Österrike (FördrS 18/2001 och 95/2011).

Finland har gällande avtal som utöver utbyte av upplysningar berör undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer och dubbelbeskattning beträffande företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik och förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap med sex regioner: Bermuda (FördrS 87/2009), Brittiska Jungfruöarna (FördrS 59/2011), Caymanöarna (FördrS 34/2010), Guernsey (FördrS 47 och 84/2009), Isle of Man (FördrS 74/2008) och Jersey (78/2009).

Finland har gällande avtal som utöver utbyte av upplysningar om skatter gäller dividend och inkomst av fast driftsställe med Nederländska Antillerna (FördrS 63/2011) och Aruba (FördrS 65/2011).

Finland har gällande överenskommelse med Förenta Staterna om befrielse från skatt på inkomst från internationell transportverksamhet (FördrS 20/1988) och gällande avtal för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA med Förenta Staterna (155/2015), gällande avtal med Hongkong för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst som härrör från användning av luftfartyg (FördrS 125/2008) och gällande avtal med Kina om ömsesidig befrielse från vissa skatter avseende internationell lufttransportaffärsverksamhet (dess omsättning; FördrS 117/2006).

Finland har gällande avtal med Italien angående ömsesidigt beviljande av skattelättnader för kulturinstitut (FördrS 33/1974). Avtalet tillämpas också på inkomst och förmögenhetsskatter.

Finland har gällande avtal med Norge om särskilda bestämmelser för att undvika dubbelbeskattning (av inkomst och förmögenhet) vid byggande av gränsbroar m.m. (FördrS 54/1993).

2 Propositionens ekonomiska verkningar

Av syftet med avtalet följer att en avtalslutande stat och övriga mottagare av skatter som omfattas av avtalet inte använder sin beskattningsrätt i fall som bestäms i avtalet eller att de på sätt som förutsätts i avtalet annars medger lättnad från skatt. Tillämpning av avtalsbestämmelserna innebär i Finland att staten och kommuner samt församlingar inom den evangelisk lutherska kyrkan och det ortodoxa kyrkosamfundet avstår från en ringa del av sina skatteinkomster för att internationell dubbelbeskattning skall undvikas.

Enligt det nuvarande avtalet kan bruttobeloppet av dividend beskattas i hemviststaten av det bolag som betalar dividenden (källstat av dividend) med följande maximiskattesatser: 10 procent om mottagaren är ett bolag som direkt behärskar minst 25 procent av kapitalet i det bolag som betalar dividenden (direktplaceringsdividend), 25 procent om mottagaren är en tyst delägare (stiller Gesellschafter) och 15 procent i övriga fall (portfoliodividend). Det nya avtalet sänker skattesatsen av 10 procent till 5 procent, om den verkliga innehavaren av förmånen av dividenden är ett bolag (med vissa undantag) som direkt äger minst 10 procent av kapitalet i det bolag som betalar dividenden. Annars är skattesatsen högst 15 procent. Detta resulterar i sänkning av skatteintäkter från dividend som betalas från Finland till Tyskland. Den lägre källskattsatsen påverkar emellertid faktiskt inte skatteintäkter då direktplaceringsdividend är redan undantagen från källskatt på grund av rådets direktiv 2011/96/EU om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater. Skattesatsen för portfoliodividend förblir som den är. Källskatteintäkterna av dividend ändras således inte. År 2014 betalades det till Tyskland dividend som följer: 147 248 472,24 euro direktdividend enligt moder-dotterbolagsdirektivet eller skatteavtalet med en skatt (källskatt) av

RP 17/2016 rd

45 502,64 euro, 124 317 732,65 euro dividend på grund av aktier registrerade i förvaltningsregister med en skatt av 18 268 574,90 euro, 38 469 873,72 euro annan dividend med en skatt av 521 991,61 euro och 2 072 339,75 euro dividend som har betalats till den slutliga mottagaren och vars källskatt har korrigerats, med en skatt av 211 869,65 euro. Sammanlagt var dividenden 312 108 418,36 euro och den uppburna skatten 19 047 938,80 euro.

Både enligt det nuvarande avtalet och enligt det nya avtalet beskattas ränta endast i dess mottagares hemviststat. I de flesta fall uppbär Finland inte källskatt i fråga om ränta som betalas till Tyskland, emedan begränsat skattskyldiga (utomlands bosatta personer) är inte skyldiga att betala skatt för här förvärvad ränteinkomst enligt 9 § 2 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992). Ränta mellan bolag är undantagen från källskatt också på grund av rådets direktiv 2003/49/EG om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (ränta-royaltydirektivet, kapital- eller röstandel minst 25 procent). År 2014 betalades det ränta till Tyskland på följande sätt: ränta som hänförs till sparanddirektivet 251 542,15 euro med en skatt av 382,10 euro, depositionsränta 384 723,18 euro med en skatt av 0,10 euro, annan ränta 4 436 861,99 euro med en skatt av 4 152,82 euro och ränta på masskuldebrevlån eller eftermarknadsgottgörelse 39 965 335,22 euro, som inte belastades med skatt.

Maximiskattesatsen för royalty är enligt det nuvarande avtalet 5 procent. Royalty mellan bolag är undantagen från källskatt på grund av ränta-royaltydirektivet. I det nya avtalet övergår man till att beskatta royalty endast i dess mottagares hemviststat. Finland uppbär inte längre källskatt på grund av royalty som betalas från Finland till Tyskland, vilket minskar skatteintäkter, men å andra sidan uppbär inte heller Tyskland källskatt och för denna del finns det inte skyldighet att avräkna källskatt, vilket ökar skatteintäkter. Övergången till hemviststatens exklusiva beskattningsrätt påverkar emellertid sannolikt inte skatteintäkter betydligt. År 2014 betalades det 17 343 193,98 euro royalty till Tyskland. Källskatten var 753 003,39 euro.

Enligt artikel 18 i det nuvarande avtalet beskattas pension och annan liknande ersättning som med anledning av tidigare anställning betalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat endast i denna avtalsslutande stat som är persons hemviststat. Belopp som sådan person får med stöd av lagstadgad socialförsäkring i den andra avtalsslutande staten, är emellertid undantagna från skatt i denna persons hemviststat och de kan beskattas i källstaten. Artikel 17 som gäller pensioner i det nya avtalet utvidgar källstatens beskattningsrätt så att skatteintäkterna kan öka.

Pensioner som betalades från Finland till Tyskland år 2014

Typ av pension	Belopp € (antalet betalningar)	Förskottsinnehållning € (antalet betalningar)
1. Arbetspension från offentliga samfund	2 473 325,21 (666)	237 530,73 (109)
2. Annan arbetspension på grund av socialskyddslagstiftningen	5 583 534,20 (1 385)	619 932,20 (197)
3. Folkpension (bland annat), pension betald av statskontor	1 881 692,07 (1 796)	7 389,40 (48)
4. Pension som inte baserar sig på socialskyddslagstiftningen	424 836,41 (66)	602,60 (7)
5. Annan pension än pension enligt punkterna 1–4 eller 6	66 024,06 (16)	27,96 (1)

RP 17/2016 rd

6. Inköpt pension som är kapitalinkomst, baserad inte på arbete	2 725,52 (5)	90,96 (1)
Sammanlagt	10 432 137,47 (3 268)	865 482,89 (363)

Beloppet av andra inkomster (lön, andel i personal- eller placeringsfond, ersättning för arbete, styrelsearvode, anställningsoption, ersättning av konstnär eller idrottsutövare, annan inkomst liksom stipendium eller försäkringsersättning) som betalades från Finland till Tyskland år 2014 var 12 642 691,43 euro (2 115 422,05 euro källskatt), av vilka cirka 77 procent var löner, andelar i personalfond och ersättningar för arbete.

Generellt kan man säga att skatteintäkter kan öka i något mån och närmast i fråga om pensioner.

3 Beredningen av ärendet

Förhandlingar om ett avtal fördes i Helsingfors i september 2010, varvid som avslutning på förhandlingarna ett på engelska språket upprättade avtalsutkast paraferades. Härefter har vissa ändringar i avtalsutkastet gjorts genom e-post.

De finsk- och tyskspråkiga avtalen undertecknades i Helsingfors den 19 februari 2016.

Avtalet följer huvudsakligen den modell för bilaterala dubbelbeskattningsavtal som OECD har utarbetat (modellavtalet). De viktigaste avvikelserna från modellen gäller beskattning av realisationsvinst, arbetsinkomst, inkomst av artister, idrottsutövare, studerande och praktikanter, pensionsinkomst och inkomst på grund av offentlig tjänst.

Finland tillämpar avräkningsmetoden som huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning. Tyskland tillämpar både avräkningsmetoden och undantagsmetoden.

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

DETALJMOTIVERING

1 Avtalets innehåll

I det nuvarande avtalet ingår flera särskilda bestämmelser om beskattning av sammanslutningar. Sådana bestämmelser finns inte i det nya avtalet.

Artikel 1. *Personer som omfattas av avtalet.* I artikeln definieras de personer som avtalet är tillämpligt på. Avtalet tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna. Artikeln överensstämmer med artikel 1 i OECD:s modellavtal.

Uttrycket person med hemvist i en avtalsslutande stat definieras i artikel 4.

I vissa fall kan avtalet tillämpas även på person med hemvist i tredje stat. De bestämmelserna om förbud mot diskriminering i artikel 22 och de upplysningar som utbyts enligt artikel 24 om utbyte av upplysningar kan nämligen gälla personer som inte har hemvist i någon av de avtalsslutande staterna.

Artikel 2. *Skatter som omfattas av avtalet.* I artikeln definieras och anges de skatter som avtalet är tillämpligt på. Förmögenhetskatt har slopats då den inte längre uppbärs av de avtalsslutande staterna och dubbelbeskattning av förmögenhet kan alltså inte förekomma.

Artiklarna 3—5. *Allmänna definitioner. Hemvist. Fast driftställe.* I dessa artiklar definieras vissa uttryck som förekommer i avtalet. Artiklarna överensstämmer huvudsakligen med artiklarna 3—5 i OECD:s modellavtal. De har inte ändrats betydelsefullt.

Allmänna definitioner finns i artikel 3. Definitioner förekommer även i andra artiklar. Till exempelvis uttrycken dividend, ränta och royalty definieras i de artiklar som behandlar beskattningen av dessa inkomstslag (artiklarna 10—12).

Uttrycket person med hemvist i en avtalsslutande stat definieras i artikel 4. I artikeln nämns också en stat, dess lokala myndighet och offentlighetsliga samfund. Då en rättsperson har dubbelt hemvist bestäms dess riktiga hemvist i enlighet med OECD:s modellavtal på grund av platsen för den verkliga ledningen (stycke 3).

Uttrycket fast driftställe, som definieras i artikel 5, berör speciellt tillämpningen av artikel 7 om beskattningen av inkomst av rörelse. Definitionen motsvarar bestämmelserna i artikel 5 i OECD:s modellavtal.

Artikel 6. *Inkomst av fast egendom.* Inkomst av fast egendom får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Med sådan inkomst likställs enligt artikeln bl.a. inkomst genom uthyrning av lägenhet som besitts på grund av aktie eller annan andel i fastighetssamfund. Sålunda får exempelvis inkomst som aktieägare i finskt bostadsaktiebolag förvärvar genom uthyrning av sin aktielägenhet beskattas i Finland.

Det har gjorts endast ringa ändringar i artikeln. Artikeln motsvarar huvudsakligen artikel 6 i OECD:s modellavtal.

Artikel 7. *Inkomst av rörelse.* Inkomst av rörelse som företag i en avtalsslutande stat förvärvar får beskattas i den andra avtalsslutande staten endast om företaget bedriver rörelsen i sistnämnda stat från ett där beläget fast driftställe. Begreppet fast driftställe definieras i artikel 5. Inkomst av rörelse som den stat där det fasta driftstället är beläget får beskatta omfattar endast sådan inkomst som är hänförlig till det ifrågasvarande fasta driftstället (stycke 1). Ingår i in-

RP 17/2016 rd

komst av rörelse inkomst som behandlas särskilt i andra artiklar i avtalet, tillämpas på denna inkomst de specialbestämmelser som berör den (stycke 7). Artikeln överensstämmer med den version av artikel 7 i OECD:s modellavtal som var i modellavtalet ännu den 21 juli 2010.

Artikel 8. Sjöfart och luftfart. Artikeln betyder i fråga om inkomst av sjöfart och luftfart ett undantag från bestämmelserna i artikel 7. Inkomst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar av internationell sjöfart eller luftfart beskattas endast i denna stat, även i fall då inkomsten är hänförlig till fast driftställe som företag har i den andra avslutande staten (stycke 1).

Artikeln överensstämmer i huvuddrag med artikel 8 i OECD:s modellavtal.

Artikel 9. Företag med intressegemenskap. Inkomst som företag med intressegemenskap förvärvar får enligt artikeln justeras om obehörig vinstöverföring kan visas. I Finland har bestämmelsen betydelse för tillämpningen av 31 § lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

Artikeln har ändrats och den överensstämmer med artikel 9 i OECD:s modellskatteavtal.

Artikel 10. Dividend. Dividend får beskattas i den avtalsslutande stat där mottagaren av dividenden har hemvist (stycke 1).

Om mottagaren av dividend från ett bolag med hemvist i Tyskland är ett bolag med hemvist i Finland, dividenden är emellertid undantagen från skatt i Finland, om det finska bolaget direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden (artikel 21 stycke 2 punkt b). Enligt det nuvarande avtalet (artikel 23 stycke 3) är dividend undantagen från skatt till den del som den skulle vara undantagen från skatt enligt den finska skattelagstiftningen om både dess betalare och mottagare hade hemvist i Finland.

Dividenden får enligt stycke 2 beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist (källstaten). Maximiskattesatsen är 5 procent i stället för den nuvarande 10 procent (av dividendens bruttobelopp) om mottagaren och samtidigt den verkliga innehavaren av förmånen av dividenden är ett bolag som direkt innehar minst 10 procent av det utbetalande bolagets kapital (stycke 2 punkt a). Annars får skatten vara högst 15 procent (stycke 2 punkt b). Källstaten är inte skyldig att iaktta denna begränsning (stycke 4) om den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med ett fast driftställe i källstaten.

Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs i dessa fall i Finland genom skatteavräkning i enlighet med bestämmelserna i artikel 21 stycke 2 punkt a.

Artikeln överensstämmer till stor del med artikel 10 i OECD:s modellavtal.

Enligt stycke 1 i protokollet får dividend och ränta, utan hinder av artikel 10 och 11, beskattas i den avtalsslutande stat från vilken de härrör och enligt lagstiftningen i denna stat, om de grundar sig på andelar eller fordran med rätt till andel i vinst, däri inbegripet inkomst som tyst delägare (stiller Gesellschafter) i denna egenskap förvärvar från sitt delägarskap, eller inkomst från lån, vars ränta är bunden till låntagarens vinst (partiarisches Darlehen), eller från sådana obligationer med rätt till andel i vinst (Gewinnobligationen) som avses i Förbundsrepubliken Tysklands skatterätt och är avdragsgilla vid fastställande av vinsten av gäldenären av dividend eller ränta.

RP 17/2016 rd

I stycke 2 i protokollet ingår en bestämmelse för Tyskland. Enligt den kan Tyskland innehålla källskatt med en skattesats i sin interna lagstiftning. Källskatten ska återbetalas på den skatte-skyldiges ansökan om avtalet nedsätter den eller den upphör att vara tillämplig.

Artikel 11. Räkna. Med avvikelse från OECD:s modellavtal beskattas ränta enligt både det nuvarande och det nya avtalet endast i den stat där mottagaren av räntan har hemvist, om denna person är den verkliga innehavaren av förmånen av räntan (stycke 1).

Källstaten är inte skyldig att tillämpa stycke 1 om den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med ett fast driftställe i källstaten (stycke 3).

Enligt stycke 1 i protokollet får dividend och ränta, utan hinder av artikel 10 och 11, beskattas i den avtalsslutande stat från vilken de härrör och enligt lagstiftningen i denna stat, om de grundar sig på andelar eller fordran med rätt till andel i vinst, däri inbegripet inkomst som tyst delägare (stiller Gesellschafter) i denna egenskap förvärvar från sitt delägarskap, eller inkomst från lån, vars ränta är bunden till låntagarens vinst (partiarisches Darlehen), eller från sådana obligationer med rätt till andel i vinst (Gewinnobligationen) som avses i Förbundsrepubliken Tysklands skatterätt och är avdragsgilla vid fastställande av vinsten av gäldenären av dividend eller ränta.

I stycke 2 i protokollet ingår en bestämmelse för Tyskland. Enligt den kan Tyskland innehålla källskatt med en skattesats i sin interna lagstiftning. Källskatten ska återbetalas på den skatte-skyldiges ansökan om avtalet nedsätter den eller den upphör att vara tillämplig.

Artikel 12. Royalty. Royalty får enligt det gällande avtalet beskattas både i dess mottagares hemviststat och i dess källstat. Maximiskattesatsen är 5 procent.

Enligt det nya avtalet och enligt artikel 12 i OECD:s modellavtal beskattas royalty endast i dess mottagares hemviststat. Källstaten är inte skyldig att iakttä denna begränsning om den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med ett fast driftställe i källstaten (stycke 3). Royalty som betalas för nyttjanderätt till fast egendom samt för nyttjandet av gruva eller annan naturtillgång beskattas enligt artikel 6.

Artikeln gäller inte längre ersättningar som betalas för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning (leasing).

I stycke 2 i protokollet ingår en bestämmelse för Tyskland. Enligt den kan Tyskland innehålla källskatt med en skattesats i sin interna lagstiftning. Källskatten ska återbetalas på den skatte-skyldiges ansökan om avtalet nedsätter den eller den upphör att vara tillämplig.

Artikel 13. Realisationsvinst. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av fast egendom som är belägen i den andra avtalsslutande staten får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen (stycke 1). Densamma principen tillämpas på aktier och andra andelar i bolag vars tillgångar till mer än 50 procent består av fast egendom som är belägen i den andra avtalsslutande staten (stycke 2). Sålunda får till exempel vinst som aktieägare i finskt bostadsaktiebolag förvärvar genom överlåtelse av sin aktielägenhet beskattas i Finland.

Om person med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten får vinst på grund av överlåtelse av detta driftställe och därtill hörande lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i driftstället, beskattas i denna andra stat dvs. i staten där driftstället är beläget (stycke 3). Vinst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom

RP 17/2016 rd

som är hänförlig till deras användning, beskattas endast i denna stat dvs. i företagets hemviststat (stycke 4).

Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i styckena 1—4, beskattas endast i överlåtarens hemviststat (stycke 5).

Om fysisk person har haft hemvist i en avtalsslutande stat under en tidrymd av minst fem år och han har sedan erhållit hemvist i den andra avtalsslutande staten, hindrar stycke 5 inte den förstnämnda staten att enligt sina interna lagar beskatta värdestegringen av aktier i ett bolag med hemvist i den förstnämnda staten i fråga om den tidperiod då denna person hade hemvist i den staten. Den andra staten får inte beakta den i den förstnämnda staten beskattade värdestegringen när den bestämmer senare värdestegring. En likartad men mindre omfattande bestämmelse är i stycke 5 i det nuvarande avtalet.

Dessa bestämmelser ändrar inte avsevärt de motsvarande bestämmelserna i det gällande avtalet och motsvarar huvudsakligen bestämmelserna i artikel 13 i OECD:s modellavtal eller i kommentar till denna artikel.

Artiklarna 14—16. *Arbetsinkomst. Styrelsearvode. Artister och sportutövare.* Bestämmelserna om arbetsinkomst jämte ersättning för arbete inom ramen för uthyrning av arbetskraft (artikel 14), styrelsearvode (artikel 15) samt artister och idrotts- och sportutövare (artikel 16) överensstämmer med vissa tillägg och undantag med artiklarna 15—17 i OECD:s modellavtal och den praxis som Finland tillämpar i sina dubbelbeskattningsavtal.

Enligt stycke 3 i protokollet omfattar förvaltningsråd alla andra organ som utför likadana uppgifter (artikel 15).

Artikel 17. *Pension, livränta och liknande ersättning.* Pension på grund av enskild tjänst och liknande ersättning samt livränta beskattas endast i mottagarens hemviststat (stycke 1).

Pension enligt socialförsäkringslagstiftningen i en avtalsslutande stat eller enligt en allmän ordning för annan social trygghet som gäller i en avtalsslutande stat, exempelvis finsk APL-arbetspension, och annan förmån som härrör sig från en avtalsslutande stat får emellertid, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, och om inte bestämmelserna i artikel 18 stycke 2 (pension på grund av offentlig tjänst) föranleder annat, beskattas i denna stat, dvs. i källstat (stycke 2)

Också stycke 3 är ett undantag till stycke 1. Tillämpning av stycke 3 förutsätter att bestämmelserna i stycke 2 (pension på grund av socialförsäkringslagstiftningen i en avtalsslutande stat eller en allmän ordning för annan social trygghet som gäller i en avtalsslutande stat) eller bestämmelserna i stycke 2 i artikel 18 inte föranleder annat. Enligt stycke 3 får pension, annan liknande ersättning eller livränta som härrör från en avtalsslutande stat beskattas i denna stat. Slutresultatet är att också sådan pension, ersättning och livränta kan beskattas i Finland när de betalas till person med hemvist i Tyskland.

Enligt punkt 4 i protokollet har det överenskommit att en avtalsslutande stat inte hindras att använda sin beskattningsrätt enligt artikel 17 stycke 3 också i de fall då de premier som ger rätt till pension eller annan liknande ersättning eller livränta har varit föremål för skattelindring i denna avtalsslutande stat eller då pensionsförsäkringen har tecknats i denna avtalsslutande stat (utan hänsyn till varifrån pension, annan liknande ersättning eller livränta betalas). Punkten har inkluderats i protokollet på Tysklands initiativ.

Betalningar som erläggs av en avtalsslutande stat eller dess politiska underavdelning eller lokala myndighet till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten som ersättning för oförrätt eller skada som förorsakats av politisk förföljelse eller krig (däri inbegripet krigsskadestånd) eller militär- eller civiltjänst eller brott, vaccinering eller annan likadan händelse beskattas endast i den förstnämnda staten, alltså i källstaten. En likartad men mindre omfattande bestämmelse är i den andra meningen i stycke 2 i artikel 18 i det nuvarande avtalet.

De nya bestämmelserna kan anses närmast förtydliga den motsvarande artikeln (artikel 18) i det gällande avtalet. De överensstämmer med de alternativa bestämmelserna i kommentaren till artikel 18 i OECD:s modellavtal.

Artikel 18. Offentlig tjänst. Lön och annan liknande ersättning på grund av offentlig tjänst beskattas enligt stycke 1 punkt a endast i den avtalsslutande stat i vars tjänst (inklusive denna stats politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga rättspersoner) personen är. Motsvarande regel gäller enligt stycke 2 punkt a i fråga om pension på grund av sådan tjänst. I fall som avses i punkt b i stycke 1 och i punkt b i stycke 2 beskattas emellertid lön, annan liknande ersättning och pension endast i mottagarens hemviststat. Dessa inkomster beskattas emellertid (stycke 3) enligt artiklarna 14—17 (arbetsinkomst, styrelsearvode, artister och idrottsutövare samt pension) om de betalas på grund av arbete som utförts i samband med rörelse som bedrivs av en sådan enhet av offentlig makt som nämns i stycke 3.

Enligt artikel 18 stycke 4 i det nya avtalet anses vissa tyska institutioner vara offentligrättsliga juridiska personer. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas på lön och annan liknande ersättning och pension som betalas till fysisk person på grund av arbete som utförts i dessa institutioners tjänst. Om ersättningen inte beskattas i den stat där institutionen blev grundad, tillämpas artikel 14 (Arbetsinkomst). De behöriga myndigheterna kan avtala om motsvarande behandling av ersättning som betalas av andra jämförbara institutioner. En likartad men mindre omfattande bestämmelse är i stycke 4 i artikel 19 i det nuvarande avtalet.

Artikeln har inte ändrats avsevärt. Den överensstämmer i stort sett med artikel 19 OECD:s modellavtal.

Artikel 19. Studerande och praktikanter. I artikel finns bestämmelser om skattefrihet i vissa fall för inkomst som förvärfvas av studerande och praktikanter. Artikeln motsvarar huvudsakligen artikel 20 i OECD:s modellavtal och innehåller inga betydande ändringar.

Artikel 20. Annan inkomst. Inkomst som inte behandlas i artiklarna 6—19 beskattas endast i mottagarens hemviststat.

Artikeln motsvarar artikel 21 i OECD:s modellavtal.

Artikel 21. Undanröjande av dubbelbeskattning. Finland använder avräkningsmetoden som huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning. Bestämmelsen om detta i stycke 2 punkt a bygger på den principen att mottagare av inkomst beskattas i Finland (när den är hemviststaten) även för sådan inkomst som enligt avtalet får beskattas i Tyskland (källstaten). Från den skatt som utgår i Finland avräknas emellertid den skatt som i enlighet med avtalet har betalats för samma inkomst i Tyskland. I fråga om undanröjande av dubbelbeskattning gäller ytterligare vad som bestäms i lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995). Finland tillämpar undantagsmetoden på dividend i de fall som avses i stycke 2 punkt b.

Tyskland använder både undantags- och avräkningsmetoden (stycke 1).

Artiklarna 22—24. Förbud mot diskriminering. Ömsesidig överenskommelse. Utbyte av upplysningar. Förbud mot diskriminering (artikel 22) och utbyte av upplysningar (artikel 24) gäller skatter av varje slag och beskaffenhet. Artiklarna 22 och 23 (Ömsesidig överenskommelse) överensstämmer med artiklarna 24 och 25 i OECD:s modellavtal.

Artikel 24 överensstämmer med artikel 26 i modellavtalet. I punkterna 5 och 6 av protokoll ingår bestämmelser som gäller denna artikel och som har inkluderats i protokollet på Tysklands initiativ. Enligt punkt 5 får den anmodade avtalsslutande staten yppa upplysningar till den skatteskyldige och hans rättsliga ombud i samband med offentliga åklagares undersökningsförfarande. Bestämmelserna i punkt 6 gäller det sätt på vilket upplysningarna har använts och anmälning av de resultat som nåddes, åtgärder för att säkra att upplysningarna är ackurata, och att de är nödvändiga och i rätt proportion till de ändamål för vilka de har lämnats, korrigerings- och radering av oackurata upplysningar eller upplysningar som har lämnats grundlöst, den ifrågasatt personens rätt att på ansökan ta del av de upplysningar som har utbyts om honom och av deras användningsändamål, radering av upplysningar som utbyts, skyldigheten att föra bok över lämnande och mottagande av upplysningar och skyldigheten att skydda upplysningar mot otillåten tillgång, ändring eller yppande. Dessa bestämmelser motsvarar de allmänna principer som gäller behandlingen av personuppgifter.

Artikel 25. Tillämpning av avtalet i särskilda fall. Enligt denna artikel som har inkluderats i avtalet på Tysklands initiativ kan en avtalsslutande stat kan tillämpa sina interna rättsliga bestämmelser om förhindrande av skatteflykt eller kringgående av skatt. En likadan men mindre omfattande bestämmelse är i punkt 6 i protokollet av det nuvarande avtalet.

Enligt stycke 7 i protokollet ska avtalet med hänsyn till styckena 7—12 i kommentaren till artikel 1 i OECD:s modellskatteavtal inte tolkas så att en avtalsslutande stat är förhindrad att tillämpa sina interna rättsliga bestämmelser om förhindrande av skatteflykt och undvikande av skatt, om dessa bestämmelser används för att ifrågasätta arrangemang som utgör missbruk av avtalet.

Artikel 26. Medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat. Bestämmelserna om medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat motsvarar bestämmelserna i artikel 28 i OECD:s modellskatteavtal.

Artikel 27. Protokoll. Enligt artikeln är avtalets protokoll en integrerande del av avtalet.

Artikel 28. Ikraftträdande. Avtalets ikraftträdandebestämmelser ingår i denna artikel.

Artikel 29. Upphörande. Bestämmelserna om avtalets upphörande ingår i denna artikel. Avtalet skall vara i kraft tills vidare.

2 Motivering till lagförslaget

I 95 § 1 mom. grundlagen förutsätts att sådana bestämmelser i internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen sätts nationellt i kraft genom en särskild lag om införande.

Propositionen innehåller ett förslag till lag om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Tyskland för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst.

1 §. Genom 1 § i lagförslaget sätts i kraft de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen.

2 §. Om sättande i kraft av de övriga bestämmelserna i avtalet och om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet. Lagen avses träda i kraft samtidigt med avtalet och protokollet.

3 I kraftträdande

Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter dagen för utbyte av ratifikationshandlingarna. Efter ikraftträdandet tillämpas avtalet i Finland, i fråga om källskatt, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer efter ikraftträdandeåret eller senare, samt i fråga om övriga inkomstskatter, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer efter ikraftträdandeåret eller senare. Avtalet tillämpas i Tyskland, i fråga om källskatt, på belopp som betalas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter ikraftträdandeåret eller senare, och i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som upp bärs för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter ikraftträdandeåret eller senare.

Det mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Tyskland i Helsingfors den 5 juli 1979 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst och förmögenhet samt beträffande vissa andra skatter och det mellan Republiken Finland och Tyska Riket i Helsingfors den 25 september 1935 ingångna avtalet angående rättsskydd och handräckning i beskattningsärenden går ut vid ikraftträdandet av det nya avtalet. Deras bestämmelser fortsätter att vara tillämpliga tills det nya avtalet blir tillämpligt. Deras bestämmelser fortsätter att vara tillämpliga på alla de skattefall som funnits före det nya avtalets ikraftträdande.

4 Behovet av riksdagens samtycke och lagstiftningsordning

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen godkänner riksdagen fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

Artiklarna 6—20 i avtalet och styckena 1—4 och 7 i protokollet, vilka gäller beskattning av inkomst och i vilka det bestäms om fördelning av rätten att beskatta inkomst eller nedsättning av eller befrielse från nationell skatt, innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftning. Därför kräver avtalet till dessa delar riksdagens godkännande.

Artikel 21 i avtalet (undanröjandet av dubbelbeskattning), artiklarna 22—26 och styckena 5 och 6 i protokollet innehåller bestämmelser som antingen direkt eller indirekt anknyter sig till beskattning och som hör till området för lagstiftning. Även till dessa delar förutsätter avtalets bestämmelser riksdagens godkännande.

De bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen är inte sådana som kräver lagstiftningsordning enligt 94 § 2 mom. grundlagen. Det i propositionen ingående lagförslaget kan därför godkännas i samma lagstiftningsordning som en vanlig lag.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås

att riksdagen godkänner det i Helsingfors den 19 februari 2016 ingångna avtalet mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Tyskland för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst.

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av vissa bestämmelser i avtalet med Tyskland för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Bestämmelserna i det i Helsingfors den 19 februari 2016 ingångna avtalet mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Tyskland för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst gäller som lag så som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om sättande i kraft av de övriga bestämmelserna i avtalet och om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 3 mars 2016

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Alexander Stubb

AVTAL

Översättning

AVTAL

**MELLAN REPUBLIKEN FINLAND OCH
FÖRBUNDSREPUBLICEN TYSKLAND
FÖR ATT UNDVIKA DUBBELBE-
SKATTNING OCH FÖRHINDRA
KRINGGÅENDE AV SKATT BETRÄF-
FANDE SKATTER PÅ INKOMST**

Republiken Finland och Förbundsrepubliken Tyskland,
som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst som påförs för en avtalsslutande stats, delstats eller för en avtalsslutande stats eller delstats politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst förstås alla skatter som utgår på inkomst i dess helhet eller på delar av inkomst, däri inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom, skatter på sammanlagda beloppet av företags lönebetalningar samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas, är:

- a) i Förbundsrepubliken Tyskland

ABKOMMEN

**ZWISCHEN DER REPUBLIK FINNLAND
UND DER BUNDESREPUBLIK
DEUTSCHLAND ZUR VERMEIDUNG
DER DOPPELBESTEUERUNG UND ZUR
VERHINDERUNG DER STEUERVER-
KÜRZUNG AUF DEM GEBIET DER
STEUERN VOM EINKOMMEN**

Die Republik Finnland und die Bundesrepublik Deutschland
von dem Wunsch geleitet, ein Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und zur Verhinderung der Steuerverkürzung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen zu schließen
sind wie folgt übereingekommen:

Artikel 1

Unter das Abkommen fallende Personen

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

Artikel 2

Unter das Abkommen fallende Steuern

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen, die für Rechnung eines Vertragsstaats, eines seiner Länder oder einer Gebietskörperschaft eines Vertragsstaats oder Landes erhoben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen oder von Teilen des Einkommens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens, der Lohnsummensteuern sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Zu den zurzeit bestehenden Steuern, für die das Abkommen gilt, gehören

- a) in der Bundesrepublik Deutschland

RP 17/2016 rd

1) inkomstskatten (Einkommensteuer),
2) bolagsskatten (Körperschaftsteuer) och
3) näringskatten (Gewerbsteuer)
inklusive de tilläggsskatter som påförs på
den
(nedan "tysk skatt");

b) i Republiken Finland:

1) de statliga inkomstskatterna,

2) inkomstskatten för samfund,

3) kommunalskatten,

4) kyrkoskatten,

5) källskatten på ränteinkomst och

6) källskatten för begränsat skattskyldig

(nedan "finsk skatt").

4. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska meddela varandra de betydelsefulla ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "en avtalsslutande stat" och "den andra avtalsslutande staten" åsyftar Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Finland alltefter som sammanhanget kräver;

b) "Förbundsrepubliken Tyskland" avser Förbundsrepubliken Tysklands territorium samt det område som består av den till territorialhavet gränsande havsbotten, dess underlag och vattenmassan ovanför inom vilket Förbundsrepubliken Tyskland utöver su-

1) die Einkommensteuer,
2) die Körperschaftsteuer und
3) die Gewerbesteuer
einschließlich der hierauf erhobenen Zuschläge
(im Folgenden als "deutsche Steuer" bezeichnet);

b) in der Republik Finnland

1) die staatlichen Einkommensteuern (valtion tuloverot; de statliga inkomstskatterna),

2) die Körperschaftsteuer (yhteisöjen tulovero; inkomstskatten för samfund),

3) die Gemeindesteuer (kunnallisvero; kommunalskatten),

4) die Kirchensteuer (kirkollisvero; kyrkoskatten),

5) die im Abzugsweg auf Zinsen erhobene Steuer (korkotulon lähdevero; källskatten på ränteinkomst) und

6) die im Abzugsweg auf das Einkommen beschränkt Steuerpflichtiger erhobene Steuer (rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; källskatten för begränsat skattskyldig)

(im Folgenden als "finnische Steuer" bezeichnet).

(4) Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder im Wesentlichen ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen bedeutsamen Änderungen mit.

Artikel 3

Allgemeine Begriffsbestimmungen

(1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,

a) bedeuten die Ausdrücke "ein Vertragsstaat" und "der andere Vertragsstaat" je nach dem Zusammenhang die Bundesrepublik Deutschland oder die Republik Finnland;

b) bedeutet der Ausdruck "Bundesrepublik Deutschland" das Hoheitsgebiet der Bundesrepublik Deutschland sowie das an das Küstenmeer angrenzende Gebiet des Meeresbodens, des Meeresuntergrunds und der darüber befindlichen Wassersäule, in dem die Bun-

veräna rättigheter och jurisdiktion i överensstämmelse med folkrätten och enligt dess nationella lagstiftning för att utforska, utnyttja, skydda och sköta levande och icke-levande naturtillgångar.

c) "Republiken Finland" avser Republiken Finlands territorium och de till Republiken Finlands territorialvatten gränsande områden, inom vilka Republiken Finland enligt Republiken Finlands lagstiftning och i överensstämmelse med folkrätten äger utöva Republiken Finlands rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten och i dennas underlag samt i vattnen därpå;

d) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning;

e) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person;

f) "företag" åsyftar bedrivande av rörelse av varje slag;

g) "rörelse" inbegriper utövande av fritt yrke eller annan självständig verksamhet;

h) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

i) "medborgare" åsyftar:

1) i fråga om Förbundsrepubliken Tyskland

alla tyskar i den betydelse som avses i Förbundsrepubliken Tysklands grundlag och alla juridiska personer och andra sammanslutningar som bildats enligt den lagstiftning som gäller i Förbundsrepubliken Tyskland;

2) i fråga om Republiken Finland

alla naturliga personer som har Republiken Finlands nationalitet och alla juridiska perso-

desrepublik Deutschland in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht und ihren innerstaatlichen Rechtsvorschriften souveräne Rechte und Hoheitsbefugnisse zum Zwecke der Erforschung, Ausbeutung, Erhaltung und Bewirtschaftung der lebenden und nicht lebenden natürlichen Ressourcen ausübt;

c) bedeutet der Ausdruck "Republik Finnland" das Hoheitsgebiet der Republik Finnland sowie alle an die Hoheitsgewässer der Republik Finnland angrenzenden Gebiete, in denen die Republik Finnland ihre Rechte zur Erforschung und Ausbeutung der natürlichen Ressourcen des Meeresbodens, des Meeresuntergrunds und der darüber befindlichen Gewässer nach finnischem Recht und nach dem Völkerrecht ausüben darf;

d) umfasst der Ausdruck "Person" natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;

e) bedeutet der Ausdruck "Gesellschaft" juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;

f) bezieht sich der Ausdruck "Unternehmen" auf die Ausübung einer Geschäftstätigkeit;

g) schließt der Ausdruck "Geschäftstätigkeit" auch die Ausübung einer freiberuflichen oder sonstigen selbständigen Tätigkeit ein;

h) bedeuten die Ausdrücke "Unternehmen eines Vertragsstaats" und "Unternehmen des anderen Vertragsstaats", je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;

i) bedeutet der Ausdruck "Staatsangehöriger"

1) in Bezug auf die Bundesrepublik Deutschland

alle Deutschen im Sinne des Grundgesetzes für die Bundesrepublik Deutschland sowie alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in der Bundesrepublik Deutschland geltenden Recht errichtet worden sind;

2) in Bezug auf die Republik Finnland

alle natürlichen Personen, die die finnische Staatsangehörigkeit besitzen, sowie alle juris-

ner eller andra sammanslutningar som bildats enligt den lagstiftning som gäller i Republiken Finland;

j) "internationell trafik" åsyftar transport med skepp eller luftfartyg som används av företag i en avtalslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalslutande staten;

k) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i fråga om Förbundsrepubliken Tyskland det federala finansministeriet eller den myndighet till vilken detta har delegerat sina befogenheter;

2) i fråga om Republiken Finland finansministeriet, dess befullmäktigade ombud eller den myndighet som finansministeriet förordnar att vara behörig myndighet.

2. Då en avtalslutande stat tillämpar avtalet vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av boplats, stadigvarande vistelse, plats för företagsledning, plats för registrering eller annan liknande omständighet, och inbegriper också denna stat och dess delstater samt alla politiska underavdelningar och lokala myndigheter och en stat eller delstat och alla offentligt rättsliga samfund. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat.

tischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in der Republik Finnland geltenden Recht errichtet worden sind;

j) bedeutet der Ausdruck "internationaler Verkehr" jede Beförderung mit einem Seeschiff oder Luftfahrzeug, das von einem Unternehmen eines Vertragsstaats betrieben wird, es sei denn, das Seeschiff oder Luftfahrzeug wird ausschließlich zwischen Orten im anderen Vertragsstaat betrieben;

k) bedeutet der Ausdruck "zuständige Behörde"

1) in der Bundesrepublik Deutschland das Bundesministerium der Finanzen oder die Behörde, an die es seine Befugnisse delegiert hat;

2) in der Republik Finnland das Finanzministerium, dessen bevollmächtigten Vertreter oder die vom Finanzministerium als zuständige Behörde benannte Behörde.

(2) Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm im Anwendungszeitraum nach dem Recht dieses Staates für die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt, wobei die Bedeutung nach dem in diesem Staat anzuwendenden Steuerrecht den Vorrang vor einer Bedeutung hat, die der Ausdruck nach anderem Recht dieses Staates hat.

Artikel 4

Ansässigkeit

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck "eine in einem Vertragsstaat ansässige Person" eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort aufgrund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung, des Ortes ihrer Gründung (Eintragung) oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist, und umfasst auch diesen Staat, seine Länder sowie alle Gebietskörperschaften eines Vertragsstaats oder Landes und alle Körperschaften des öffentlichen Rechts. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat steuerpflichtig ist.

2. Då på grund av stycke 1 fysisk person har hemvist i båda avtalslutande staterna, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist endast i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i båda staterna, anses han ha hemvist endast i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera staten har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist endast i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist endast i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i båda staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av stycke 1 annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalslutande staterna, anses den ha hemvist endast i den stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" i fråga om ett företag en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken företagets verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad; och
- f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

(2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt Folgendes:

a) Die Person gilt als nur in dem Staat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt; verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);

b) kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt ihrer Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;

c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, dessen Staatsangehöriger sie ist;

d) ist die Person Staatsangehöriger beider Staaten oder keines der Staaten, so regeln die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten die Frage in gegenseitigem Einvernehmen.

(3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

Artikel 5

Betriebsstätte

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck "Betriebsstätte" eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Tätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck "Betriebsstätte" umfasst insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstätte und
- f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung natürlicher Ressourcen.

3. Plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet utgör fast driftställe endast om verksamheten pågår mer än tolv månader.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta:

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg;

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget;

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art;

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a)–e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

5. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 6 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag – utan hinder av styckena 1 och 2 – ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i stycke 4 och som – om den bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet – inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt nämnda stycke.

(3) Eine Bauausführung oder Montage ist nur dann eine Betriebsstätte, wenn ihre Dauer zwölf Monate überschreitet.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebsstätten:

a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;

b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;

c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;

d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;

e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;

f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter den Buchstaben a bis e genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, dass die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.

(5) Ist eine Person – mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 – für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebsstätte, es sei denn, diese Tätigkeiten beschränken sich auf die in Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die, würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem genannten Absatz nicht zu einer Betriebsstätte

6. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrolleras eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar av fast egendom (däri inbegripen inkomst av lantbruk eller skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket "fast egendom" har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Uttrycket inbegriper dock alltid tillhör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång; skepp, båtar och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

3. Stycke 1 tillämpas på inkomst som förvärfvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag berättigar ägaren av aktierna eller andelarna att besitta bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärfvas genom

machten.

(6) Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(7) Allein dadurch, dass eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6

Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der Ausdruck "unbewegliches Vermögen" hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfasst in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen natürlichen Ressourcen; Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

(3) Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Berechtigter der Besitz von Aktien oder anderen Gesellschaftsanteilen den Inhaber dieser Aktien oder Gesellschaftsanteile zur Nutzung unbeweglichen Vermögens der Ge-

omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av sådan besittningsrätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Styckena 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företags inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte stycke 3 föranleder annat, i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för de avdragsgilla utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripna utgifter för företags ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat i en avtalsslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning av företags hela inkomst på de olika delarna av företaget, hindrar stycke 2 inte att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används ska dock vara sådan att resultatet överensstämmer med

sellschaft, können die Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art des Gebrauchs dieses Nutzungsrechts in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem das unbewegliche Vermögen liegt.

(5) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens.

Artikel 7

Unternehmensgewinne

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit auf diese Weise aus, so können die Gewinne des Unternehmens im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

(4) Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, dass dieser Vertragsstaat die zu besteuenden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die gewählte Gewinnaufteilung muss jedoch derart sein, dass das Er-

principerna i denna artikel.

5. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående stycken bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomst som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i denna artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i denna stat.

2. Vid tillämpningen av denna artikel inbegriper uttrycket "inkomst som förvärfvas genom användningen av skepp eller luftfartyg" inkomst av:

a) tillfällig uthyrning av skepp eller luftfartyg på bare-boat basis, och

b) användning, underhåll eller uthyrning av container (däri inbegripen släpvagn och tilläggsutrustning för befordran av dessa container),

om dessa verksamheter hör till användning av skepp eller luftfartyg i internationell trafik.

3. Styckena 1 och 2 tillämpas även på inkomst som förvärfvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital,

gebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Aufgrund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, dass ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

Artikel 8

Seeschifffahrt und Luftfahrt

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr können nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Im Sinne dieses Artikels beinhaltet der Begriff "Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen" auch die Gewinne aus der

a) gelegentlichen Vermietung von leeren Seeschiffen oder Luftfahrzeugen und

b) Nutzung, Wartung oder Vermietung von Containern (einschließlich Trailern und zugehöriger Ausstattung, die dem Transport der Container dienen),

wenn diese Tätigkeiten zum Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr gehören.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten auch für Gewinne aus der Beteiligung an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einer internationalen Betriebsstelle.

Artikel 9

Verbundene Unternehmen

(1) Wenn

a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats be-

eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iaktas följande:

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. I fall då en avtalsslutande stat i inkomsten för ett företag i denna stat inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande staten beskattats i denna andra stat, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, ska denna andra stat genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts för inkomsten där, om denna andra stat anser justeringen vara berättigad. Vid sådan justering iaktas övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna överlägger vid behov med varandra.

Artikel 10

Dividend

1. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Dividenden får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verkliga innehavaren av förmånen av dividenden är en

teilstigt ist oder

b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

und in diesen Fällen die beiden Unternehmen in ihren kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen an vereinbarte oder auferlegte Bedingungen gebunden sind, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet – und entsprechend besteuert –, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor, wenn dieser andere Staat die Änderung für gerechtfertigt hält. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; erforderlichenfalls werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander konsultieren.

Artikel 10

Dividenden

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Dividenden können jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nut-

person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får skatten inte överstiga:

a) 5 procent av dividendens bruttobelopp, om den verkliga innehavaren av förmånen av dividenden är ett bolag (med undantag för sammanslutning eller tyskt fastighetsplaceringsbolag, deutsche REIT-Aktiengesellschaft) som direkt äger minst 10 procent av kapitalet i det bolag som betalar dividenden;

b) 15 procent av dividendens bruttobelopp i övriga fall.

Detta stycke berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

3. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier, "jouissance"-aktier eller "jouissance"-andelar, gruvaktier, stiftarandelar eller andra rättigheter som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier. Uttrycket "dividend" inbegriper i Förbundsrepubliken Tyskland utdelning på grund av andelsbevis i placeringsfond (Investmentvermögen) och i Republiken Finland utdelning på andelsbevis i placeringsfond.

4. Styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den verkliga innehavaren av förmånen av dividenden har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där det bolag som betalar dividenden har hemvist, från där beläget fast driftställe, samt den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas artikel 7.

5. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvat inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta dividend som bolaget betalar, utom i den mån dividenden betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med fast driftställe i denna andra stat, och ej heller på bolagets icke utdelade vinst ta ut en skatt, som utgår på bolagets icke utdelade vinst, även

zugsberechtigter der Dividenden im anderen Vertragsstaat ansässig ist, nicht übersteigen:

a) 5 Prozent des Bruttobetrags der Dividenden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft oder deutsche REIT-Aktiengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 10 Prozent des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;

b) 15 Prozent des Bruttobetrags der Dividenden in allen anderen Fällen.

Dieser Absatz berührt nicht die Besteuerung der Gesellschaft in Bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Dividenden" bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genussscheinen oder Genussrechten, Kuxen, Gründeranteilen oder sonstigen Rechten (ausgenommen Forderungen) mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind. Der Ausdruck "Dividenden" umfasst in der Bundesrepublik Deutschland Ausschüttungen auf Anteilscheine an einem Investmentvermögen und in der Republik Finnland Ausschüttungen auf Anteilscheine an einem "Sijoitusrahasto; Placeringsfond".

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(5) Erzielt eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, dass diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder dass die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebsstätte gehört, noch die nicht ausgeschütteten Gewinne der

om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

Gesellschaft einer Steuer für nicht ausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nicht ausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat, beskattas endast i den andra avtalsslutande staten, om den verkliga innehavaren av förmånen av räntan är en person med hemvist i denna andra stat.

2. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

3. Stycke 1 tillämpas inte, om den verkliga innehavaren av förmånen av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe, samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas artikel 7.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verkliga innehavaren eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den fordran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verkliga innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 11

Zinsen

(1) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und deren Nutzungsberechtigter eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, können nur im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Zinsen" bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen. Zuschläge für verspätete Zahlung gelten nicht als Zinsen im Sinne dieses Artikels.

(3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(4) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zugrunde liegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat, beskattas endast i den andra avtalsslutande staten, om den verkliga innehavaren av förmånen av royalty är en person med hemvist i denna andra stat.

2. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk (häri inbegripet biograffilm eller film eller band för televisions- eller radiosändning), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

3. Stycke 1 tillämpas inte, om den verkliga innehavaren av förmånen av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas artikel 7.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verkliga innehavaren eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rättighet eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verkliga innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Lizenzgebühren

(1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und deren Nutzungsberechtigter eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, können nur im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Lizenzgebühren" bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken einschließlich kinematografischer Filme und Filmen oder Tonbändern für Fernseh- und Rundfunksendungen, von Patenten, Warenzeichen, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen gezahlt werden.

(3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(4) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zugrunde liegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2 och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktier eller andra andelar i bolag vars tillgångar till mer än 50 procent består av fast egendom som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

3. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget).

4. Vinst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

5. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i föregående stycken av denna artikel beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

6. Om fysisk person har haft hemvist i en avtalsslutande stat under en tidrymd av minst fem år och erhållit hemvist i den andra avtalsslutande staten, påverkar stycke 5 inte den förstnämnda statens rätt att beskatta enligt sin interna lagstiftning sådan värdestegring av aktier i ett bolag med hemvist i den förstnämnda staten som har skett ända till bytet av persons hemvist. I sådant fall får den andra staten inte inkludera den i den förstnämnda staten beskattade värdestegringen i bestämmandet av senare värdestegring.

Artikel 13

Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 erzielt, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung von Aktien oder sonstigen Anteilen an Gesellschaften erzielt, deren Vermögen zu mehr als 50 Prozent aus im anderen Vertragsstaat belegenem unbeweglichem Vermögen besteht, können im anderen Staat besteuert werden.

(3) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebsstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) erzielt werden, können im anderen Staat besteuert werden.

(4) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats aus der Veräußerung von Schiffen oder Luftfahrzeugen, die im internationalen Verkehr betrieben werden, sowie von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, können nur in diesem Staat besteuert werden.

(5) Gewinne aus der Veräußerung von in den vorstehenden Absätzen dieses Artikels nicht genanntem Vermögen können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

(6) Bei einer natürlichen Person, die in einem Vertragsstaat während mindestens fünf Jahren ansässig war und im anderen Vertragsstaat ansässig geworden ist, berührt Absatz 5 nicht das Recht des erstgenannten Staates, bei Anteilen an Gesellschaften, die im erstgenannten Vertragsstaat ansässig sind, nach seinen innerstaatlichen Rechtsvorschriften bei der Person einen Vermögenszuwachs bis zu ihrem Wohnsitzwechsel zu besteuern. In diesem Fall wird der im erstgenannten Staat besteuerte Vermögenszuwachs bei der

Ermittlung des späteren Vermögenszuwachses durch den anderen Staat nicht einbezogen.

Artikel 14

Arbetsinkomst

1. Om inte artiklarna 15, 17, 18 och 19 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av stycke 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i den andra staten under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod som börjar eller slutar under kalenderåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe som arbetsgivaren har i den andra staten.

3. Bestämmelserna i stycke 2 tillämpas inte på ersättning för arbete inom ramen för utyrning av arbetskraft.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för arbete, som utförs ombord på skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av företag i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

Artikel 14

Einkünfte aus unselbständiger Arbeit

(1) Vorbehaltlich der Artikel 15, 17, 18 und 19 können Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so können die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 können Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage innerhalb eines Zeitraums von 12 Monaten, der während des betreffenden Kalenderjahres beginnt oder endet, aufhält und

b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und

c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

(3) Die Bestimmungen des Absatzes 2 finden keine Anwendung auf Vergütungen für Arbeit im Rahmen gewerbmäßiger Arbeitnehmerüberlassung.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels können Vergütungen aus einer unselbständigen Arbeit, die an Bord eines von einem Unternehmen eines Vertragsstaats im internationalen Verkehr betriebenen Seeschiffs oder Luftfahrzeugs ausgeübt wird, in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 15

Styrelsearvode

Styrelsearvode (Aufsichtsrats- eller Verwaltungratsvergütungen) och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbar i egenskap av medlem i styrelse eller förvaltningsråd i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 16

Artister och sportutövare

1. Utan hinder av artiklarna 7 och 14 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av underhållningsartist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller i egenskap av sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet, som underhållningsartist eller sportutövare bedriver i denna egenskap, inte tillfaller underhållningsartisten eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av artiklarna 7 och 14, beskattas i den avtalsslutande stat där underhållningsartisten eller sportutövaren bedriver verksamheten.

3. Styckena 1 och 2 i denna artikel tillämpas inte på inkomst som förvärvas genom verksamhet bedriven i en avtalsslutande stat av en underhållningsartist eller sportutövare, om besöket i denna stat helt eller huvudsakligen finansieras med allmänna medel av den andra avtalsslutande staten eller dess delstat eller politisk underavdelning eller lokal myndighet av en avtalsslutande stat eller delstat. I sådant fall beskattas inkomsten enligt artikel 7 eller 14.

Artikel 15

Aufsichtsrats- und Verwaltungsratsvergütungen

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrats einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, können im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 16

Künstler und Sportler

(1) Ungeachtet der Artikel 7 und 14 können Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

(2) Fließen Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so können diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7 und 14 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten nicht für Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in einem Vertragsstaat ausgeübten Tätigkeit, wenn der Aufenthalt in diesem Staat ganz oder überwiegend durch öffentliche Mittel des anderen Vertragsstaats, eines seiner Länder oder einer Gebietskörperschaft eines Vertragsstaats oder eines seiner Länder gefördert wird. In diesem Fall können die Einkünfte gemäß Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 besteuert werden.

Artikel 17

Pension, livränta och liknande ersättning

1. Om inte artikel 18 stycke 2 föranleder annat, beskattas pension, annan liknande ersättning eller livräntor, som betalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna stat.

2. Utan hinder av stycke 1, och om inte artikel 18 stycke 2 föranleder annat, får pension och annan liknande ersättning, som betalas enligt socialförsäkringslagstiftningen i en avtalsslutande stat eller enligt en allmän ordning för annan social trygghet som gäller i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

3. Utan hinder av stycke 1, och om inte artikel 18 stycke 2 eller stycke 2 i denna artikel föranleder annat, får pension, annan liknande ersättning och livräntor som härrör från en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

4. Med uttrycket "livränta" förstås i denna artikel ett fastställt belopp som betalas till fysisk person periodiskt på fastställda tider under personens livstid eller under en angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa betalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i pengar eller pengars värde.

5. Utan hinder av stycke 1 beskattas periodiska betalningar eller engångsbelopp som erläggs av en avtalsslutande stat eller dess politiska underavdelning eller lokala myndighet till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten som ersättning för oförrätt eller skada som förorsakats av politisk förföljelse eller krigsoperation (däri inbegripet krigsskadestånd) eller militär- eller civil-tjänst eller brott, vaccinerings eller annan likadan händelse, endast i den förstnämnda staten.

Artikel 18

Offentlig tjänst

1. Lön och annan liknande ersättning, som betalas av en avtalsslutande stat, en av dess

Artikel 17

Ruhegehälter, Renten und ähnliche Vergütungen

(1) Vorbehaltlich des Artikels 18 Absatz 2 können Ruhegehälter, ähnliche Vergütungen oder Renten, die an eine in einem Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 und vorbehaltlich des Artikels 18 Absatz 2 können Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die nach dem Sozialversicherungsrecht eines Vertragsstaats oder im Rahmen eines öffentlichen Sozialfürsorgesystems eines Vertragsstaats gezahlt werden, in diesem Staat besteuert werden.

(3) Ungeachtet des Absatzes 1 sowie vorbehaltlich des Artikels 18 Absatz 2 und des Absatzes 2 dieses Artikels können Ruhegehälter, ähnliche Vergütungen und Renten, die aus einem Vertragsstaat stammen, in diesem Staat besteuert werden.

(4) Der in diesem Artikel verwendete Begriff "Rente" bedeutet einen bestimmten Betrag, der einer natürlichen Person regelmäßig zu festgesetzten Zeitpunkten lebenslang oder während eines bestimmten oder bestimmbaren Zeitabschnitts aufgrund einer Verpflichtung zu zahlen ist, die diese Zahlungen als Gegenleistung für in Geld oder Geldeswert bewirkte angemessene und vollständige Leistungen vorsieht.

(5) Wiederkehrende und einmalige Vergütungen, die ein Vertragsstaat oder eine seiner Gebietskörperschaften an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person als Entschädigung für politische Verfolgung oder für Unrecht oder Schäden aufgrund von Kriegshandlungen (einschließlich Wiedergutmachungsleistungen) oder des Wehr- oder Zivildienstes oder eines Verbrechens, einer Impfung oder ähnlicher Vorkommnisse zahlt, können abweichend von Absatz 1 nur im erstgenannten Staat besteuert werden.

Artikel 18

Öffentlicher Dienst

(1) Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die von einem Vertragsstaat, einem

delstater, en politisk underavdelning eller lokal myndighet av en avtalsslutande stat eller delstat eller annat offentligrättsligt samfund av denna stat till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, delstats, politiska underavdelnings eller lokala myndighets eller annat offentligrättsligt samfunds tjänst, beskattas endast i denna stat. Sådan lön och annan liknande ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten om arbetet utförs i denna stat och personen i fråga har hemvist i denna stat och

a) är medborgare i denna stat eller

b) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

2. Utan hinder av stycke 1 beskattas pension och annan liknande ersättning, som betalas av, eller från fonder inrättade av, en avtalsslutande stat, en av dess delstat, politisk underavdelning eller lokal myndighet av en avtalsslutande stat eller delstat eller annat offentligrättsligt samfund av denna stat, till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, delstats, politiska underavdelnings eller lokala myndighets eller annat offentligrättsligt samfunds tjänst, endast i denna stat. Sådan pension och annan liknande ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om personen i fråga har hemvist och är medborgare i denna stat.

3. Artiklarna 14, 15, 16 och 17 tillämpas på lön, pension och annan liknande ersättning som betalas på grund av arbete som utförts i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, en delstat, en politisk underavdelning eller lokal myndighet av en avtalsslutande stat eller delstat eller annat offentligrättsligt samfund av denna stat.

4. Styckena 1 och 2 i denna artikel ska också tillämpas på lön, pension och annan liknande ersättning som betalas till fysiska personer på grund av arbete som utförts för Goethe Institute och Deutscher Akademischer Austauschdienst (DAAD). Om sådan ersättning inte beskattas i den stat där in-

seiner Länder, einer Gebietskörperschaft eines Vertragsstaats oder Landes oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts dieses Staates an eine natürliche Person für die diesem Staat, diesem Land, dieser Gebietskörperschaft oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts geleisteten Dienste gezahlt werden, können nur in diesem Staat besteuert werden. Diese Gehälter, Löhne und ähnlichen Vergütungen können jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die Dienste in diesem Staat geleistet werden und die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und

a) ein Staatsangehöriger dieses Staates ist oder

b) nicht ausschließlich deshalb in diesem Staat ansässig geworden ist, um die Dienste zu leisten.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 können Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die von einem Vertragsstaat, einem seiner Länder, einer Gebietskörperschaft eines Vertragsstaats oder Landes oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts dieses Staates oder einem von ihnen errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat, diesem Land, dieser Gebietskörperschaft oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts geleisteten Dienste gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden. Diese Ruhegehälter und ähnlichen Vergütungen können jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die natürliche Person in diesem Staat ansässig und ein Staatsangehöriger dieses Staates ist.

(3) Auf Gehälter, Löhne, Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer Geschäftstätigkeit eines Vertragsstaats, eines seiner Länder, einer Gebietskörperschaft eines Vertragsstaats oder Landes oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts dieses Staates erbracht werden, sind die Artikel 14, 15, 16 oder 17 anzuwenden.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind auch auf Löhne, Gehälter, Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen anzuwenden, die an natürliche Personen für Dienste gezahlt werden, die dem Goethe-Institut und dem Deutschen Akademischen Austauschdienst (DAAD) geleistet werden. Werden diese Vergütungen

stitutionen har blivit grundad, tillämpas artikel 14. De behöriga myndigheterna kan genom ömsesidig överenskommelse avtala om motsvarande behandling av ersättning av de avtalslutande staternas andra jämförbara institutioner.

Artikel 19

Studering och praktikanter

1. Studerande, lärling eller affärs-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktikant, som har eller omedelbart före vistelse i en avtalslutande stat hade hemvist i den andra avtalslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller praktik, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller praktik, under förutsättning att beloppen härrör från källa utanför denna stat.

2. Studerande vid universitet, högskola eller annan anstalt för högre undervisning i en avtalslutande stat eller lärling eller affärs-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktikant, som har eller omedelbart före vistelse i den andra avtalslutande staten hade hemvist i den förstnämnda staten och som vistas utan avbrott i den andra avtalslutande staten under tidrymd som inte överstiger 183 dagar, beskattas inte i denna andra stat för ersättning som uppbärs för arbete i denna stat, under förutsättning att arbetet har anslutning till hans studier eller utbildning och ersättningen utgör inkomst som är nödvändig för hans uppehälle.

Artikel 20

Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalslutande stat förvärfvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

im Gründungsstaat der Einrichtung nicht besteuert, so gilt Artikel 14. Eine entsprechende Behandlung der Vergütungen anderer vergleichbarer Einrichtungen der Vertragsstaaten kann durch die zuständigen Behörden in gegenseitigem Einvernehmen vereinbart werden.

Artikel 19

Studenten und Auszubildende

(1) Zahlungen, die ein Student, ein Lehrling oder ein kaufmännischer, technischer, land- oder forstwirtschaftlicher Auszubildender, der sich in einem Vertragsstaat ausschließlich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält und im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, sofern diese Zahlungen aus Quellen außerhalb dieses Staates stammen.

(2) Vergütungen, die ein Student einer Universität oder sonstigen Hochschuleinrichtung in einem Vertragsstaat oder ein Lehrling oder kaufmännischer, technischer, land- oder forstwirtschaftlicher Auszubildender, der in diesem Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den anderen Vertragsstaat ansässig war und sich im anderen Vertragsstaat insgesamt nicht länger als 183 Tage aufhält, für in diesem anderen Staat geleistete Dienste erhält, dürfen in diesem anderen Staat nicht besteuert werden, sofern die Dienste mit seinem Studium oder seiner Ausbildung in Zusammenhang stehen und die Vergütungen für seinen Unterhalt erforderliche Einkünfte darstellen.

Artikel 20

Andere Einkünfte

(1) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, können ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

2. Stycke 1 tillämpas inte på inkomst, med undantag för inkomst av fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2, om mottagaren av inkomsten har hemvist i en avtalslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalslutande staten från där beläget fast driftställe, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas artikel 7.

Artikel 21

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. I fråga om person med hemvist i Förbundsrepubliken Tyskland bestäms skatten på följande sätt:

a) Inkomst som härrör från Republiken Finland och som i enlighet med detta avtal faktiskt beskattas i Republiken Finland och som inte behandlas i punkt b), ska undantas från beskattningsunderlag för tysk skatt.

I fråga om dividendinkomst tillämpas föregående bestämmelse endast om dessa dividender betalas till bolag (med undantag för sammanslutning) med hemvist i Förbundsrepubliken Tyskland, av sådant bolag med hemvist i Republiken Finland, vars kapital till minst 10 procent direkt ägs av detta tyska bolag, och de har inte avdragits vid fastställande av vinst av det bolag som utdelar dividender.

b) Om inte bestämmelserna i den tyska lagstiftningen om avräkning av utländsk skatt föranleder annat, ska den finska skatt som betalats enligt Republiken Finlands lagstiftning och i enlighet med detta avtal, avräknas från den tyska skatt som betalas i fråga om följande inkomster:

- 1) dividend som inte omfattas av punkt a);
- 2) inkomst som får beskattas i Republiken Finland enligt artikel 13 (Realisationsvinst) stycke 2;
- 3) inkomst som får beskattas i Republiken Finland enligt artikel 14 (Arbetsinkomst)

(2) Absatz 1 ist auf andere Einkünfte als solche aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

Artikel 21

Vermeidung der Doppelbesteuerung

(1) Bei einer in der Bundesrepublik Deutschland ansässigen Person wird die Steuer wie folgt festgesetzt:

a) Von der Bemessungsgrundlage der deutschen Steuer werden die Einkünfte aus der Republik Finnland ausgenommen, die nach diesem Abkommen tatsächlich in der Republik Finnland besteuert werden und nicht unter Buchstabe b fallen.

Für Einkünfte aus Dividenden gilt die vorstehende Bestimmung nur dann, wenn diese Dividenden an eine in der Bundesrepublik Deutschland ansässige Gesellschaft (jedoch nicht an eine Personengesellschaft) von einer in der Republik Finnland ansässigen Gesellschaft gezahlt werden, deren Kapital zu mindestens 10 Prozent unmittelbar der deutschen Gesellschaft gehört, und bei der Ermittlung der Gewinne der ausschüttenden Gesellschaft nicht abgezogen worden sind.

b) Auf die deutsche Steuer für die folgenden Einkünfte wird unter Beachtung der Vorschriften des deutschen Steuerrechts über die Anrechnung ausländischer Steuern die finnische Steuer angerechnet, die nach finnischem Recht und in Übereinstimmung mit diesem Abkommen für diese Einkünfte gezahlt worden ist:

- 1) Dividenden, die nicht unter Buchstabe a fallen;
- 2) Einkünfte, die nach Artikel 13 Absatz 2 (Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen) in der Republik Finnland besteuert werden können;
- 3) Einkünfte, die nach Artikel 14 Absatz 3 (Einkünfte aus unselbständiger Arbeit) in

stycke 3;

4) styrelsearvode;

5) inkomst som får beskattas i Republiken Finland enligt artikel 16 (Artister och sportutövare);

6) inkomst som får beskattas i Republiken Finland enligt artikel 17 (Pension, livränta och liknande ersättning).

c) Bestämmelserna i punkt b) tillämpas i stället för bestämmelserna i punkt a) på inkomster som avses i artiklarna 7 och 10 och på tillgångar som är grunden för dessa inkomster, utom då person med hemvist i Förbundsrepubliken Tyskland visar att det fasta driftstället i det räkenskapsår, för vilket det gav vinst, eller bolaget med hemvist i Republiken Finland i det räkenskapsår, för vilket det utdelade dividend, fick sina bruttointäkter uteslutande eller nästan uteslutande från verksamheter som avses i 8 § stycke 1 i den tyska lagen om externa skatterelationer (Aussteuerungsgesetz); detsamma gäller fast egendom som tjänar fast driftställe och inkomst från den (artikel 6 stycke 5) och vinst på grund av överlåtelse av denna fasta egendom (artikel 13 stycke 1) och av lös egendom som utgör del av rörelsetillgångarna i det fasta driftstället (artikel 13 stycke 3).

d) Förbundsrepubliken Tyskland behåller emellertid rätten till att beakta vid fastställandet av dess skattesats den inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal är undantagen från tysk skatt.

e) Utan hinder av punkt a) ska dubbelbeskattning undvikas genom att medge skatteavräkning enligt punkt b)

1) om inkomster klassificeras i de avtalslutande staterna till olika avtalsbestämmelser eller allokeras till olika personer (utom i enlighet med artikel 9) och denna konflikt kan inte lösas i förfarandet enligt artikel 23 stycke 3 och om den ifrågavarande inkomsten som följd av denna olika klassificering eller allokering inte blir beskattad eller beskattas med en skattesats som är lägre än den skulle vara utan denna konflikt eller

der Republik Finnland besteuert werden können;

4) Aufsichtsrats- und Verwaltungsratsvergütungen;

5) Einkünfte, die nach Artikel 16 (Künstler und Sportler) in der Republik Finnland besteuert werden können;

6) Einkünfte, die nach Artikel 17 (Ruhegehälter, Renten und ähnliche Vergütungen) in der Republik Finnland besteuert werden können.

c) Statt der Bestimmungen des Buchstaben a sind die Bestimmungen des Buchstaben b anzuwenden auf Einkünfte im Sinne der Artikel 7 und 10 und die diesen Einkünften zugrunde liegenden Vermögenswerte, wenn die in der Bundesrepublik Deutschland ansässige Person nicht nachweist, dass die Betriebsstätte in dem Wirtschaftsjahr, in dem sie den Gewinn erzielt hat, oder die in der Republik Finnland ansässige Gesellschaft in dem Wirtschaftsjahr, für das sie die Ausschüttung vorgenommen hat, ihre Bruttoerträge ausschließlich oder fast ausschließlich aus unter § 8 Absatz 1 des deutschen Außensteuergesetzes fallenden Tätigkeiten bezogen hat; Gleiches gilt für unbewegliches Vermögen, das einer Betriebsstätte dient, und die daraus erzielten Einkünfte (Artikel 6 Absatz 5) sowie für die Gewinne aus der Veräußerung dieses unbeweglichen Vermögens (Artikel 13 Absatz 1) und des beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen der Betriebsstätte darstellt (Artikel 13 Absatz 3).

d) Die Bundesrepublik Deutschland behält aber das Recht, die nach den Bestimmungen dieses Abkommens von der deutschen Steuer ausgenommenen Einkünfte bei der Festsetzung ihres Steuersatzes zu berücksichtigen.

e) Ungeachtet des Buchstaben a wird die Doppelbesteuerung durch Steueranrechnung nach Buchstabe b vermieden,

1) wenn in den Vertragsstaaten Einkünfte unterschiedlichen Abkommensbestimmungen zugeordnet oder verschiedenen Personen zugerechnet werden (außer nach Artikel 9) und dieser Konflikt sich nicht durch ein Verfahren nach Artikel 23 Absatz 3 regeln lässt und wenn aufgrund dieser unterschiedlichen Zuordnung oder Zurechnung die betreffenden Einkünfte unbesteuert blieben oder niedriger als ohne diesen Konflikt besteuert würden oder

2) om Förbundsrepubliken Tyskland efter vederbörliga konsultationer med den behöriga myndigheten av Finland meddelar Republiken Finland på diplomatisk väg om andra inkomster på vilken den ämnar tillämpa avräkningsmetoden enligt punkt b). Dubbelbeskattning undvikas i fråga om de meddelade inkomsterna genom att medge skatteavräkning från och med den första dagen av det kalenderår som följer efter det då meddelande har givits.

2. Om inte bestämmelserna i finsk lagstiftning om undanröjande av internationell dubbelbeskattning föranleder annat (vilket inte ska påverka den allmänna princip som anges här), undanröjs dubbelbeskattning i Republiken Finland på följande sätt:

a) Om person med hemvist i Republiken Finland förvärvar inkomst som enligt detta avtal får beskattas i Förbundsrepubliken Tyskland, ska Republiken Finland, såvida inte punkt b) föranleder annat, från denna persons finska skatt avräkna ett belopp motsvarande den tysk skatt som betalats enligt tysk lagstiftning och i överensstämmelse med avtalet, beräknad på samma inkomst som den på vilken den finska skatten beräknas.

b) Dividend från bolag med hemvist i Förbundsrepubliken Tyskland till bolag med hemvist i Republiken Finland är undantagen från finsk skatt, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Republiken Finland förvärvar, är enligt detta avtal undantagen från skatt i Republiken Finland, får Republiken Finland likväl vid bestämmandet av beloppet av skatten på denna persons åter stående inkomst beakta den inkomst som undantagits från skatt.

Artikel 22

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalslutande stat ska inte i den andra avtalslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer

2) wenn die Bundesrepublik Deutschland der Republik Finnland nach gehöriger Konsultation mit der finnischen zuständigen Behörde auf diplomatischem Weg andere Einkünfte notifiziert, bei denen die Bundesrepublik Deutschland die Anrechnungsmethode nach Buchstabe b anzuwenden beabsichtigt. Die Doppelbesteuerung wird für die notifizierten Einkünfte durch Steueranrechnung vom ersten Tag des Kalenderjahres vermieden, das dem Kalenderjahr folgt, in dem die Notifikation übermittelt wurde.

(2) Vorbehaltlich der Bestimmungen des finnischen Rechts über die Vermeidung der internationalen Doppelbesteuerung (ohne Beeinträchtigung des allgemeinen Grundsatzes dieses Abkommens) wird die Doppelbesteuerung in der Republik Finnland wie folgt vermieden:

a) Bezieht eine in der Republik Finnland ansässige Person Einkünfte, die nach diesem Abkommen in der Bundesrepublik Deutschland besteuert werden können, so gewährt die Republik Finnland vorbehaltlich des Buchstabens b einen Abzug von der finnischen Steuer dieser Person in Höhe des Betrags der nach deutschem Recht und gemäß dem Abkommen gezahlten deutschen Steuer, der anhand derselben Einkünfte berechnet wird wie die finnische Steuer.

b) Dividenden, die eine in der Bundesrepublik Deutschland ansässige Gesellschaft an eine in der Republik Finnland ansässige Gesellschaft zahlt, die mindestens 10 Prozent der Stimmrechte der die Dividenden zahlenden Gesellschaft unmittelbar beherrscht, sind von der finnischen Steuer befreit.

c) Einkünfte einer in der Republik Finnland ansässigen Person, die nach dem Abkommen von der Besteuerung in der Republik Finnland auszunehmen sind, können gleichwohl in der Republik Finnland bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen der Person berücksichtigt werden.

Artikel 22

Gleichbehandlung

(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die an-

tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden, särskilt såvitt avser hemvist, är eller kan bli underkastad. Utan hinder av artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i någon av de avtalsslutande staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe, som företaget i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, ska i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag. Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådant skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den egna staten.

3. Utom i de fall då artikel 9 stycke 1, artikel 11 stycke 4 eller artikel 12 stycke 4 tillämpas, är ränta, royalty och annan betalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, ska inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastad.

5. Utan hinder av artikel 2 tillämpas denna artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

ders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit unterworfen sind oder unterworfen werden können. Diese Bestimmung gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.

(2) Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermäßigungen aufgrund des Personenstands oder der Familienlasten zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

(3) Sofern nicht Artikel 9 Absatz 1, Artikel 11 Absatz 4 oder Artikel 12 Absatz 4 anzuwenden ist, sind Zinsen, Lizenzgebühren und andere Entgelte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, bei der Ermittlung der steuerpflichtigen Gewinne dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Zahlungen an eine im erstgenannten Staat ansässige Person zum Abzug zuzulassen.

(4) Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(5) Dieser Artikel gilt ungeachtet des Artikels 2 für Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 23

Ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en avtalslutande stat eller båda avtalslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpning av artikel 22 stycke 1, i den avtalslutande stat där han är medborgare. Saken ska läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga för första gången fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot detta avtal.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten söka avgöra saken genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna ska genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte regleras i avtalet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra, också inom en kommission som består av dem själva eller representanter för dem i syfte att träffa överenskommelse i den mening som avses i föregående stycken.

Artikel 23

Verständigungsverfahren

(1) Ist eine Person der Auffassung, dass Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 22 Absatz 1 erfasst wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren, gegebenenfalls durch eine aus ihnen oder ihren Vertretern bestehende gemeinsame Kommission.

Artikel 24

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna ska utbyta sådana upplysningar som är förutsebart väsentliga för att tillämpa detta avtal eller för förvaltning eller verkställande av intern lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som påförs för de avtalslutande staternas, delstatens eller den avtalslutande statens eller delstatens politiska underavdelnings eller lokala myndighets räkning, i den mån beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artiklarna 1 och 2.

2. Upplysningar som en avtalslutande stat mottagit på grund av stycke 1 ska behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar, som erhållits enligt denna stats interna lagstiftning och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripna domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller indriver de skatter som nämns i stycke 1, eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter, eller har tillsyn över ovannämnd verksamhet. Dessa personer eller myndigheter ska använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden. Utan hinder av föregående bestämmelser kan upplysningar användas för andra ändamål, om sådana upplysningar kan användas för sådana andra ändamål enligt lagstiftningen i båda staterna och den behöriga myndigheten i den stat som lämnar upplysningarna har tillåtit sådan användning.

3. Styckena 1 och 2 anses inte medföra skyldighet för en avtalslutande stat att:

a) vidta sådana förvaltningsåtgärder för att lämna upplysningar som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalslutande stat eller i den andra avtalslutande staten;

b) lämna upplysningar som inte är tillgäng-

Artikel 24

Informationsaustausch

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Verwaltung oder Durchsetzung des innerstaatlichen Rechts betreffend Steuern jeder Art und Bezeichnung, die für Rechnung eines Vertragsstaats, eines seiner Länder oder einer Gebietskörperschaft eines Vertragsstaats oder Landes erhoben werden, voraussichtlich erheblich sind, soweit die diesem Recht entsprechende Besteuerung nicht dem Abkommen widerspricht. Der Informationsaustausch wird durch die Artikel 1 und 2 nicht eingeschränkt.

(2) Alle Informationen, die ein Vertragsstaat gemäß Absatz 1 erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die aufgrund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und der Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung oder mit der Entscheidung über Rechtsmittel hinsichtlich der in Absatz 1 genannten Steuern oder mit der Aufsicht darüber befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder einer Gerichtsentscheidung offenlegen. Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen können die Informationen für andere Zwecke verwendet werden, wenn sie nach dem Recht beider Staaten für diese anderen Zwecke verwendet werden dürfen und die zuständige Behörde des übermittelnden Staates dieser Verwendung zugestimmt hat.

(3) Die Absätze 1 und 2 sind nicht so auszulegen, als verpflichteten sie einen Vertragsstaat,

a) für die Erteilung von Informationen Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;

b) Informationen zu erteilen, die nach den

liga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

c) lämna upplysningar som skulle röja afärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

4. Om en avtalsslutande stat ber om upplysningar enligt denna artikel, ska den andra avtalsslutande staten använda sina medel för informationssökning för att inhämta dessa upplysningar, fastän denna andra stat kanske inte behöver dessa upplysningar för sina egna skattemässiga ändamål. Skyldigheten enligt bestämmelserna i den föregående satsen är underkastad begränsningar i stycke 3, men dessa begränsningar kan under inga omständigheter anses berättiga en avtalsslutande stat att vägra att förmedla upplysningar endast därför att den inte har nationellt intresse i fråga om sådana upplysningar.

5. Under inga omständigheter kan stycke 3 anses tillåta att en avtalsslutande stat vägrar att förmedla upplysningar endast därför att upplysningarna är i besittning av en bank, annan penninginrättning, förmedlare, representant eller god man eller därför att upplysningarna berör egendomsandelar i en person.

Artikel 25

Tillämpning av avtalet i särskilda fall

Detta avtal ska inte tolkas så att det hindrar en avtalsslutande stat från att tillämpa sina nationella rättsliga bestämmelser om förhindrande av skatteflykt eller kringgående av skatt.

Artikel 26

Medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat

Detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk be-

Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;

c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung der öffentlichen Ordnung widerspräche.

(4) Ersucht ein Vertragsstaat gemäß diesem Artikel um Informationen, so nutzt der andere Vertragsstaat die ihm zur Verfügung stehenden Möglichkeiten zur Beschaffung der erbetenen Informationen, selbst wenn dieser andere Staat diese Informationen für seine eigenen steuerlichen Zwecke nicht benötigt. Die im vorhergehenden Satz enthaltene Verpflichtung unterliegt den Beschränkungen gemäß Absatz 3, aber diese Beschränkungen sind in keinem Fall so auszulegen, als könne ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil er kein innerstaatliches Interesse an diesen Informationen hat.

(5) Absatz 3 ist in keinem Fall so auszulegen, als könne ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil sich die Informationen bei einer Bank, einem sonstigen Finanzinstitut, einem Bevollmächtigten, Vertreter oder Treuhänder befinden oder weil sie sich auf Eigentumsanteile an einer Person beziehen.

Artikel 25

Anwendung des Abkommens in bestimmten Fällen

Dieses Abkommen ist nicht so auszulegen, als hindere es einen Vertragsstaat, seine innerstaatlichen Rechtsvorschriften zur Verhinderung der Steuerumgehung oder Steuerhinterziehung anzuwenden.

Artikel 26

Mitglieder diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen

Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den Mitgliedern diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des

RP 17/2016 rd

skickning eller konsulat.

Artikel 27

Protokoll

Det bifogade protokollet utgör en integrerande del av detta avtal.

Artikel 28

Inkraftträdande

1. Detta avtal ska ratificeras; ratifikationshandlingarna ska utbytas så snabbt som möjligt i Berlin.

2. Avtalet träder i kraft trettio dagar efter tidpunkten för utbyte av ratifikationshandlingarna och det tillämpas:

a) i Förbundsrepubliken Tyskland

1) beträffande skatter som innehålls vid källan, i fråga om belopp som betalas den 1 januari det kalenderår som följer efter det då avtalet träder i kraft eller senare;

2) beträffande övriga skatter, i fråga om skatter som bestäms för perioder som börjar den 1 januari det kalenderår som följer efter det då avtalet träder i kraft eller senare;

b) i Republiken Finland

1) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer efter det då avtalet träder i kraft eller senare;

2) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteperioder som börjar den 1 januari det kalenderår som följer efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Det mellan Republiken Finland och Tyska Riket i Helsingfors den 25 september 1935 ingångna avtalet angående rättsskydd och handräckning i beskattningsärenden och det mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Tyskland i Helsingfors den 5 juli 1979 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst och förmögenhet samt beträffande vissa andra skatter går ut vid ikraftträdande av detta avtal. Deras bestämmelser fortsätter att

Völkerrechts oder aufgrund besonderer Übereinkünfte zustehen.

Artikel 27

Protokoll

Das angefügte Protokoll ist Bestandteil dieses Abkommens.

Artikel 28

Inkrafttreten

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich in Berlin ausgetauscht.

(2) Dieses Abkommen tritt dreißig Tage nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und ist anzuwenden

a) in der Bundesrepublik Deutschland

1) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Beträge, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahrs gezahlt werden, das dem Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft getreten ist;

2) bei den übrigen Steuern auf die Steuern, die für Zeiträume ab dem 1. Januar des Kalenderjahrs erhoben werden, das dem Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft getreten ist;

b) in der Republik Finnland

1) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Einkünfte, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahres bezogen werden, das dem Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft tritt;

2) bei den übrigen Steuern vom Einkommen auf die Steuern, die für Veranlagungszeiträume ab dem 1. Januar des Kalenderjahres erhoben werden, das dem Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft tritt.

(3) Mit Inkrafttreten dieses Abkommens treten das am 25. September 1935 in Helsinki unterzeichnete Abkommen zwischen der Republik Finnland und dem Deutschen Reich über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Steuersachen sowie das am 5. Juli 1979 in Helsinki unterzeichnete Abkommen zwischen der Republik Finnland und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen und einiger

vara tillämpliga tills detta avtal blir tillämpligt i enlighet med bestämmelserna i stycke 2. Bestämmelserna i 1935 års avtal och 1979 års avtal fortsätter att vara tillämpliga på alla de skattefall som har existerat före ikraftträdande av detta avtal.

Artikel 29

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft till dess det sägs upp av en avtalslutande stat. Vardera avtalslutande staten kan, då fem år förflutit från dagen för ikraftträdandet av avtalet, på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom under rättelse senast sex månader före utgången av något kalenderår. I detta fall upphör avtalet att vara tillämpligt:

a) i Förbundsrepubliken Tyskland

1) beträffande skatter som innehålls vid källan, i fråga om belopp som betalas den 1 januari det kalenderår som följer efter det då underrättelsen om uppsägning lämnas eller senare;

2) beträffande övriga skatter, i fråga om skatter som bestäms för perioder som börjar den 1 januari det kalenderår som följer efter det då underrättelsen om uppsägning lämnas eller senare;

b) i Republiken Finland:

1) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer efter det då underrättelsen om uppsägning lämnas eller senare;

2) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer efter det då underrättelsen om uppsägning lämnas eller senare.

Som skedde i Helsingfors den 19 februari 2016 i två exemplar på finska och tyska språken, varvid varje text har lika vitsord.

anderer Steuern außer Kraft. Ihre Bestimmungen gelten bis zur in Absatz 2 geregelten Anwendbarkeit dieses Abkommens fort. Auf Steuersachverhalte, die vor dem Inkrafttreten dieses Abkommens liegen, bleiben die Bestimmungen der Abkommen vom 25. September 1935 und 5. Juli 1979 anwendbar.

Artikel 29

Kündigung

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem Vertragsstaat gekündigt wird. Jeder Vertragsstaat kann das Abkommen unter Einhaltung einer Frist von mindestens sechs Monaten zum Ende eines jeden Kalenderjahrs nach Ablauf von fünf Jahren, vom Tag des Inkrafttretens an gerechnet, auf diplomatischem Weg kündigen. In diesem Fall ist das Abkommen nicht mehr anzuwenden

a) in der Bundesrepublik Deutschland

1) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Beträge, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahres gezahlt werden, das dem Kündigungsjahr folgt;

2) bei den übrigen Steuern auf die Steuern, die für Zeiträume ab dem 1. Januar des Kalenderjahres erhoben werden, das dem Kündigungsjahr folgt.

b) in der Republik Finnland

1) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Einkünfte, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahres bezogen werden, das dem Kündigungsjahr folgt;

2) bei den übrigen Steuern vom Einkommen auf die Steuern, die für Veranlagungszeiträume ab dem 1. Januar des Kalenderjahres erhoben werden, das dem Kündigungsjahr folgt.

Geschehen zu Helsinki am 19. Februar 2016 in zwei Urschriften, jede in finnischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

RP 17/2016 rd

För Republiken Finland:

Martti Hetemäki

Für die
Republik Finnland

Martti Hetemäki

För Förbundsrepubliken Tyskland:

Dorothee Janetzke–Wentzel

Für die
Bundesrepublik Deutschland

Dorothee Janetzke–Wentzel

Protokoll

till det mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Tyskland den 19 februari 2016 ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst

För att komplettera avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst har Republiken Finland och Förbundsrepubliken Tyskland har kommit överens om följande bestämmelser som utgör en integrerande del av det nämnda avtalet:

1. Artiklarna 10 och 11 i avtalet

Utan hinder av artiklarna 10 och 11 i avtalet får dividend och ränta beskattas i den avtalslutande stat från vilken de härrör och enligt lagstiftningen i denna stat, om de

a) grundar sig på andelar eller fordran med rätt till andel i vinst, däri inbegripet inkomst som tyst delägare (stiller Gesellschafter) i denna egenskap förvärvar från sitt delägarskap, eller inkomst från lån, vars ränta är bunden till låntagarens vinst (partiarisches Darlehen), eller från sådana obligationer med rätt till andel i vinst (Gewinnobligationen) som avses i Förbundsrepubliken Tysklands skatterätt och

b) är avdragsgilla vid fastställande av vinsten av gäldenären av dividend eller ränta.

2. Artiklarna 10, 11 och 12 i avtalet

Förbundsrepubliken Tyskland har rätt att innehålla skatt med en skattesats som bestäms i dess interna lagstiftning. Den innehållna källskatten ska återbetalas på den skatteskyldiges ansökan om och till den del som detta avtal nedsätter den eller den upphör att gälla.

Protokoll

zum Abkommen zwischen der Republik Finnland und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und zur Verhinderung der Steuerverkürzung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen vom 19. Februar 2016

Die Republik Finnland und die Bundesrepublik Deutschland haben ergänzend zum Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und zur Verhinderung der Steuerverkürzung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen die nachstehenden Bestimmungen vereinbart, die Bestandteil des Abkommens sind:

1. Zu den Artikeln 10 und 11

Ungeachtet der Artikel 10 und 11 können Dividenden und Zinsen in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden, wenn sie

a) auf Rechten oder Forderungen mit Gewinnbeteiligung, einschließlich der Einkünfte eines stillen Gesellschafters aus seiner Beteiligung als stiller Gesellschafter oder der Einkünfte aus partiarischen Darlehen oder Gewinnobligationen im Sinne des Steuerrechts der Bundesrepublik Deutschland, beruhen und

b) bei der Ermittlung der Gewinne des Schuldners der Dividenden oder Zinsen abzugsfähig sind.

2. Zu den Artikeln 10, 11 und 12

Die Bundesrepublik Deutschland ist berechtigt, den Steuerabzug zu einem nach ihrem innerstaatlichen Recht vorgesehenen Satz vorzunehmen. Die im Abzugsweg erhobene Steuer ist auf Antrag des Steuerpflichtigen zu erstatten, wenn und soweit sie durch dieses Abkommen ermäßigt wird oder entfällt.

3. Artikel 15 i avtalet

Uttrycket "förvaltningsråd" anses omfatta alla andra organ som utför likadana uppgifter.

4. Artikel 17 i avtalet

Det har överenskommit att en avtalsslutande stat inte heller är hindrad från att använda sin beskattningsrätt enligt artikel 17 stycke 3 i de fall då i fråga om de premier som ger rätt till pension, annan liknande ersättning eller livränta en skattelättnad har givits i denna avtalsslutande stat eller då pensionsförsäkringen har tecknats i denna avtalsslutande stat (oavsett varifrån pension, annan liknande ersättning eller livränta betalas).

5. Till artikel 24 i avtalet

Den anmodade avtalsslutande staten anses få yppa upplysningar till den skatteskyldige och/eller deras rättsliga ombud i samband med offentliga åklagares undersökningsförfarande.

6. Till artikel 24 i avtalet

Om personuppgifter utbytas enligt avtalet, tillämpas följande tillägsbestämmelser:

a) Den behöriga myndighet som mottar upplysningar på grund av artikel 24 ska på begäran meddela den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten om användning av upplysningarna och de resultat som nåddes.

b) Den behöriga myndighet som lämnar upplysningar på grund av artikel 24 ska skrida till alla åtgärder för att säkra att upplysningarna är ackurata och att de är nödvändiga och i rätt proportion till det ändamål för vilket de lämnas. Om den behöriga myndigheten upptäcker att den har lämnat oackurata upplysningar eller upplysningar som inte borde ha lämnats på grund av artikel 24, den ska utan dröjsmål meddela den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten om detta. Den behöriga myndigheten ska korrigera eller radera dessa upplysningar.

3. Zu Artikel 15

Es wird davon ausgegangen, dass der Begriff "hallintoneuvosto" alle anderen Gremien mit ähnlichen Aufgaben einschließt.

4. Zu Artikel 17

Es wird davon ausgegangen, dass ein Vertragsstaat nicht daran gehindert wird, sein Besteuerungsrecht gemäß Artikel 17 Absatz 3 auch dann auszuüben, wenn die den Anspruch auf Ruhegehälter, ähnliche Vergütungen oder Renten begründenden Beiträge in diesem Vertragsstaat steuerlich begünstigt wurden oder die Versicherung in diesem Vertragsstaat abgeschlossen wurde (unabhängig davon, wo das Ruhegehalt, die ähnliche Vergütung oder die Rente gezahlt wird).

5. Zu Artikel 24

Es wird davon ausgegangen, dass der empfangende Vertragsstaat dem Steuerpflichtigen und/oder seinen Rechtsberatern im Laufe eines Ermittlungsverfahrens der Staatsanwaltschaft Informationen weitergeben kann.

6. Zu Artikel 24

Werden aufgrund des Abkommens personenbezogene Daten ausgetauscht, gelten folgende zusätzliche Bestimmungen:

a) Eine zuständige Behörde, die nach Artikel 24 Informationen erhält, unterrichtet die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats auf Ersuchen über die Verwendung der Informationen und die erzielten Ergebnisse.

b) Eine zuständige Behörde, die nach Artikel 24 Informationen übermittelt, ergreift alle Maßnahmen, um sicherzustellen, dass die Informationen zutreffend sowie für die mit ihrer Übermittlung verfolgten Zwecke erforderlich und angemessen sind. Stellt eine zuständige Behörde fest, dass sie unzutreffende Informationen oder Informationen, die nach Artikel 24 nicht hätten übermittelt werden dürfen, übermittelt hat, setzt sie die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats unverzüglich davon in Kenntnis. Die zuständige Behörde hat diese Informationen zu berichtigen.

c) Den ifrågavarande personen ska på ansökan underrättas om de upplysningar som har utbytt om honom och om det ändamål till vilket man ämnar använda dessa upplysningar. Det finns ingen anmälningsskyldighet om det efter övervägande konstateras att det finns viktigt allmänt intresse för att dessa upplysningar inte anmälas. Den ifrågavarande personens rätt att bli underrättad om de upplysningar som finns om honom regleras för övrigt av den interna lagstiftningen i den avtalslutande stat på vars suveräna område det ansöks om anmälan.

d) De upplysningar som utbyts på grund av artikel 24 ska i varje fall raderas så snart som de inte längre behövs för det ändamål till vilket de har lämnats.

e) De behöriga myndigheterna ska föra bok över de upplysningar som har lämnats och mottagits på grund av artikel 24.

f) De avtalslutande staterna ska skydda upplysningar som har utbytt på grund av artikel 24 mot otillåten tillgång, ändring eller uppande.

7. Till artikel 25 i avtalet

Det har överenskommit att med hänsyn till styckena 7—12 i kommentaren till artikel 1 i OECD:s modellskatteavtal får detta avtal inte tolkas så att det skulle hindra en avtalslutande stat från att tillämpa sina interna rättsliga bestämmelser om förhindrande av skatteflykt och undvikande av skatt, om dessa bestämmelser används för att ifrågasätta arrangemang som utgör missbruk av avtalet.

gen beziehungsweise zu löschen.

c) Der Betroffene ist auf Antrag über die zu seiner Person ausgetauschten Informationen sowie über die vorgesehene Verwendung dieser Informationen zu unterrichten. Eine Verpflichtung zur Unterrichtung besteht nicht, wenn nach Abwägung ein vorrangiges öffentliches Interesse an einer Nichtunterrichtung festgestellt wird. Im Übrigen richtet sich das Recht des Betroffenen, über die zu seiner Person vorhandenen Daten unterrichtet zu werden, nach dem innerstaatlichen Recht des Vertragsstaats, in dessen Hoheitsgebiet die Unterrichtung beantragt wird.

d) In jedem Fall sind die nach Artikel 24 ausgetauschten Informationen zu löschen, sobald sie für die mit ihrer Erteilung verfolgten Zwecke nicht mehr benötigt werden.

e) Die zuständigen Behörden führen Aufzeichnungen über die Übermittlung und den Erhalt von nach Artikel 24 ausgetauschten Informationen.

f) Die Vertragsstaaten schützen nach Artikel 24 ausgetauschte Informationen vor unbefugtem Zugriff, unbefugter Änderung und unbefugter Bekanntgabe.

7. Zu Artikel 25

Im Hinblick auf die Absätze 7 bis 12 des Kommentars zu Artikel 1 des OECD-Musterabkommens von 2010 wird davon ausgegangen, dass dieses Abkommen nicht so auszulegen ist, als hindere es einen Vertragsstaat, seine innerstaatlichen Rechtsvorschriften zur Verhinderung der Steuerumgehung oder Steuerhinterziehung anzuwenden, wenn diese Bestimmungen dazu dienen, Gestaltungen entgegenzutreten, die einen Abkommensmissbrauch darstellen.